

NYHEDER

T.v. Kirsten Holm: Østerspor, muffelbrændt keramik. T.h. Hannah Skarsholm: Uden titel, 2013. 60 x 60 cm, pigment og acryl på lærred. Foto: PW.

Mellem styring og impuls

Af Preben Winther

Der er masser af naturinspiration at finde i Gallerie Rasmus' nye udstilling med billedkunstneren Hannah Skarsholm og keramikeren Kirsten Holm, men så sandelig også en hel del indre landskaber; skildringer og visualiseringer af sindslige sansninger og oplevelser, der nok har med den ydre verden at gøre, men hvor denne er blevet filtreret og forædlet gennem en kunstnerisk skabelsesproces.

En måde at se på

Hannah Skarsholm (f. 1974) har malet og udstillet flittigt gennem den sidste halve snes år. Hendes nye malerier, skabt på grundet bomuldslærred, er nok det reneste og mest ubesmittede, hun hidtil har vist. Det er, som om hun har fundet frem til et udtryk, der mere klart og enkelt blottægger den fascinerende dobbelthed, hun tilstræber i sine værker. Det kan ligne naturlriske landskaber, men er det ikke – eller i hvert fald ikke ubetinget. Malerierne er måske først og fremmest et udslag af et menneskes måde at se verden på, hvor den konkrete virkelighed og de psykiske gensvar ikke lader sig adskille. Og endnu en dobbelthed gør sig gældende: På den ene side har kunstneren en klart naturinspireret tilgang, på den anden side er hendes malerier også produkter af en fysisk-sanselig proces, der finder sted i hendes møde med materialet, i hendes omgang med farvepigmenter, acrylmaling og vand.

Betrager man maleriernes kanter, vil man lægge mærke til mange små løbere. Man kan forestille sig, hvordan farven på et tidspunkt har været silende våd, hvordan Skarsholm må have vippet og baksset med de vandret liggende lærreder for at få pigmenter og væske til at løbe den vej, hun har villet, hvordan noget af acrylen alligevel er løbet ud over billedfladen, ud i afgrunden mellem billedliggørelse og profan fysisk virkelighed. Hun har utvivlsomt villet bevare disse spor af processen som en del af det færdige værk. En proces, der er underlagt kunstnerens vilje og oparbejdede erfaring, men ikke et hundrede procent.

Udstillingens papirarbejder virker mere eksperimenterende end malerierne, udstråler et større vovemod i forhold til det færdige resultat, er umiddelbart mere ekspressionistiske i udtrykket. Det er dog værd at bemærke, at disse værker er lavet før nogle år siden, og går man til Skarsholms lidt ældre malerier, finder man også her en anderledes struktur og komposition.

Af en helt særegen skønhed

Keramikeren Kirsten Holm (f. 1946) har altid været fascineret af havet og dets univers. Igennem snart mange år har havet også leveret mere hånd- og formfast inspiration til hendes kunstneriske arbejder, idet hun samler østers- og muslingeskaller, sten og fossiler og lader dem indgå som en del af de færdige værker: Hun anvender dem som låg. Til hvert af disse naturgivne fund skaber hun en krukke, der helt perfekt matcher "lågets" form, farve og linjespil. Resultatet er keramik af en helt særegen skønhed, i ordets egentlige forstand enestående unika-værker.

Disse krukker, af varierende størrelse, er fremstillet af *paper-clay*, ler iblandet cellulose-fibre (papir), hvilket gør dem mere modstandsdygtige over for revner igennem brændingsprocessen. Når krukken er læderhård, kan den viderebearbejdes med mønstre, strukturer og linjer. Kirsten Holm blander selv sine begitninger, *terra sigillata*, og glasurer. Brændingen foregår oftest som en såkaldt *muffelbrænding*, hvor krukken befinder sig i en beholder med låg, og forskelligt organisk materiale placeres omkring den og brænder sammen med den. Men kunstneren anvender også raku-brænding og eksperimenterer hele tiden med nye materialer og teknikker, for at få mere erfaring og udvide sin kunstneriske spændvidde. Som det gælder for Hannah Skarsholms malerier, er der også i Kirsten Holms arbejdsproces - og ikke mindst her - tale om at befinde sig i et krydsfelt mellem kunnen og erfaring på den ene side og de forskelle processuelle faktoreres uberegnelighed på den anden.

Men i hvor høj grad bestræbelserne kan krones med held, kan beskueren forvise sig om på denne udstilling. Hver eneste krukke, stor eller lille, fremstår med sin egen personlighed og udstråling. Farvespil, form, chatteringer, linjer, alt spiller op til det lille færdige låg, som havet gav kunstneren. At hun kan beregne hullets størrelse og form i forhold til svindet i brændingen osv., så åbningen i korpus efter endt arbejde har nøjagtig den størrelse, det skal have, kan man beundre. Dette er Kirsten Holm for længst kommet på den anden side af. "Det er bare noget, fingrene gør," kommenterer hun.

T.v. Hannah Skarsholm: Uden titel, 2013. 150 x 100 cm, pigment og acryl på lærred. T.h. Kirsten Holm: Fossile spor, muffelbrændt keramik. Foto: PW.